

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 2. Papæ Legati ad Imperatorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. *litterarum latores interdum exactiões faciunt, vetamus, ne huic quidquam largiamini præter victum, ac necessarium, si forsan ægrotet, auxilium: quoniam se nihil accepturum juravit, & de sumptibus itineris aliunde provisum est.*

§. II.

Papæ Legati ad Imperatorem.

Cardinalis Sinibalius in Papam electus fuerat, quia Friderico erat charissimus, & quod consequitur, eidem cum Romana curia reconciliando præ cæteris idoneus. Nuncium tamen Cæsari doluisse mirum fuit omnibus: & ipse rationem exposuit, *Prævideo*, inquit, *amicum antea Cardinalem inimicum mihi Papam fore.* Melphiæ tunc erat, cum rem comperit, totique regno suo preces indici iussit, ut Deo grates agerentur. Dein mense Julio ad Papam misit Berardum Archiepiscopum Panormitanum, & quinque Legatos, Girardum Teutonicorum Equitum Magistrum, Anfaldum Siculæ classis Præfectum, Petrum de Vineis & Thaddæum Sueffiensem Controversiarum Aulæ Cæsareæ Judices, atque Rogerium Porcastrellium Decanum Messanensem, sacello aulico præfectum. Dabat simul epistolam, in qua Papam veterem amicum suum, & ex nobili Imperii familia ortum

*Ricordano
Malep. c. 132
Ricard. ibid.*

*Petr. de Vin.
I. ep. 33. &
ap. Rain.
n. II.*

ortum agnoscit, totam illi potentiam suam ad Ecclesiæ libertatem, honoremque tuendum offerens. Papa hac legatione benignissime excepta, de pace acturos tres Nuncios ad Cæsarem misit, Petrum Collimedium Archiepiscopum Rothomagensem, Guilielmum veterem Episcopum Mutinensem, & Guilielmum ad S. Facundi in Gallæcia Abbatem.

Petro, cujus sæpe jam meminimus, natale solum erat Campaniæ Italicæ locus quidam *Collis medius* nomine, quod ille hinc traxit. Honorio III. & Gregorio IX. a sacello fuit, ad plura negotia in Anglia primum apud Pandulphum Nuncium, deinde in Occitania contra Albigenses adhibitus. Archiepiscopatu Turonensi, Episcopatu Tarvannensi aliisque recusatis, Præpositi Audomarensis munere contentus fuerat: quin etiam hoc abdicavit, ut Canonicus Regularis in Monte S. Eligii prope Atrebatum fieret. Postquam Mauritius Archiepiscopus Rothomagensis 13. Jan. an. 1234. mortem obierat, suffragiis absque effectu initis sedes supra 18. menses vacavit. Anno sequente die Veneris intra Octavam Paschatis nempe 13. Apr. Petrus Collimedium una omnium voce in Archiepiscopum postulatus, cum repugnaret, a Papa per legationem rogato vi obedientiæ iustus, mense Octobri Parisiis in ædibus

Sæcul. XIII.

A. C. 1243.

Sent. in Frid.
to. XI. conc.
p. 640.

Ughell. to. I.

Gall. Chr.

to. I. p. 586.

Chr. Rotho.

to. I. bibl.

Lab. p. 376.

Sæcul. XIII. Templariorum tandem consensit, Inauguratus vero non est nisi Dominica decima post Pentecosten mense Augusto an. **A.C. 1243.** 1236, nimirum postquam Papa ipsum ab imposita per imperium necessitate ad consecrationem Romam veniendi absolverat. Pallium ei attulerunt illi, quos ea de causa miserat, & in Metropolitana Ecclesia sua solenni ritu consecratus fuit.

p. 377. Anno 1241. cum ad concilium a Papa Gregorio IX. convocatum iter faceret, in triremi Genuensi captus & dimissus cum aliis est: atque ita apud Papam erat.

Sup. Lib. LXXIX. §. 7. Guilielmus Episcopus Mutinensis erat is ipse, qui relicto hoc Episcopatu, in Livonia cæterisque septem trionum partibus tam diutinos labores exhauferat.

Rayn. 1239. §. 41. 42. Et. Abbatem ad S. Facundi tanquam hominem fidum Papæque ac Cæsari reconciliandis idoneum ad Gregorium IX. Ferdinandus Castellæ Rex an. 1239. miserat. Cum enim Papa ad suppeticas sibi contra Fridericum mittendas Ferdinandum sicut reliquos Principes stimulasset, is per bellum sibi cum Mauris gerendum se excusabat, præterquam quod sibi in emolumentum filii sui amicitia Imperatoris fovenda esset: atque hæc Abbatem ad Papam referre jusserat. Tales erant tres Nuncii, quos Innocentius IV. ad Fridericum misit, & paulo post in Cardinalium numero collocavit.

Mandatorum, quæ illis dedit, hæc Sæcul. XIII.
 erat summa. Poscerent libertatem o- A. C. 1243.
 mnium Præfulum cæterorumque Eccle- Rayn. 1243.
 siasticorum, quos Genuensibus in triremi- n. 14.
 bus captos Imperator adhuc in custodia
 detineret. Acciperent ea, quæ ad abo-
 lendas anathematis in se contorti causas
 agere paratus esset. Offerrent satisfac-
 tionem Ecclesiæ nomine, siquam Frideri-
 rico injuriam attulisset, dicerentque, Pa-
 pam esse promptum ad convocandos se-
 curum in locum Reges, Præfulesque ac
 Principes tam profanos quam sacros, eo-
 rumque iudicio relicturum, ultra pars
 conquerendi rationes haberet. Postula-
 rent etiam, ut pax ad cunctos Papæ a-
 micos & cultores extenderetur. Sed o- Ibid. n. 17.
 peram luserunt, Cæsare ejusmodi quere-
 las & petitiones faciente, quibus haud
 cedendum putabat Innocentius. Inter- Ric. S. Ger.
 im multæ Italiæ urbes, inter alias Viter- p. 1041.
 bium ad officium & sub ditionem Papæ Matth. Par.
 redierunt, Friderici fama ad metas hæ- p. 557.
 rente. Summum Pontificem sub finem
 Octobris relicta Anagnia Romam dela-
 tum Senatus populusque magno exceptit
 honore; & Raymundus Tolosanus Co- Ric. p. 1042.
 mes etiamnum in Italia commorans il-
 lum adiit de conficienda inter ipsum &
 Cæsarem pace acturus.

Dd 5

§. III.